

altid særlig er fremhævet af alle Talerne, at de personlig ingen Interesse have af Frihavnen, skøndt de ere overbeviste om, at mange af deres Kolleger i andre Forretningsbrancher vilde tjene betydelig derved". Der er Ingen, der vil vedtjende sig at have den allermindste Glæde og Fornøielse af en Frihavn, det er altid Andre, der ville have det. "Det er en falsk Bestedenhed" eller som antydet af en anden Taler, "en temmelig umotiveret Hemmelighedsfuldhed af de virkelige interesserede Mænd, at de ikke selv udtale sig, thi det, man ønsker at tilfredsstille, er jo netop de private Interesser, for kun dergennem at gaae det hele Samfund. Seg tillader mig derfor at opfordre Handlende og Fabrikanter, der virkelig have nogen personlig Interesse af et Fabrikantlæg, til selv at træde frem og erklære, at de agte at leie et saa og saa stort Areal paa Frihavnisterrænet, først saa kunne vi faae en nogenlunde fast Grund at bygge paa". Men en saadan Opfordring er aldrig bleven efterkommet. Der har Ingen meldt sig, og jeg veed i dette Døielik ikke en eneste Mand, som agter at foretage sig Noget omhelst i Frihavnen, naar den en Gang bliver aabnet. Seg tror, at Frihavnen, naar den en Gang aabnes, vil bringe Stusselse for Mange, thi det fremgaar af forskjellige Udtalelser, man hører, dels privat, dels halv eller helt offentlig, at der har dannet sig en fuldstændig Illusion om en Frihavns Betydning og Væsen. Mange tro, at en Frihavn er et Sted, hvor man faaer Altting frit, at der ikke blot er Frihed for Told, men at man ogsaa der faaer fri Vaskhus, fri Losning og fri Befordring af alle Slags. Hvis dette var Tilfældet, vilde en Frihavn ganske vist være en fortrinlig Institution og for saa vidt sidste ganske overordentlig Nytte, men Statskassen maatte da finde sig i at betale derfor. Men saaledes er Forholdet jo ikke. Det er blevet omtalt, at en Frihavn vil have særlig Betydning for, hvad man kalder Omladningsgods. Det er en Trafik, som i de senere Aar har faaet stor Betydning, og som bestaar i, at store Dampskibe fra Amerika, Middelhavet og andre fjerne Steder løse Varer, som ikke ere bestemte til København, men skulle sendes videre til Østersøen, Rusland, Finland, Sverige, her, for at de saa kunne befordres videre hertfra. Man har udtalt, at i denne Henseende

vilde Frihavnen gjøre overordentlig stor Nytte. Men det er en fuldstændig Misforstaaelse. Det var den første Erfaring, man gjorde i Hamborg, da der der blev oprettet et Frihavnsanlæg, at der ikke behøvedes en Frihavn til dette, thi en saadan Omladning foregaae billigt og bedst ved, at Ladningen omlades direkte fra Skib til Skib eller i lukkede Pramme. Der kan ikke opstilles i Theori eller Praxis nogen billigere Maade at udføre dette Arbejde paa. Og allerede nu udføres Arbejdet uden Besvær, idet Toldvæsenet plomberer Varerne i de lukkede Pramme, hvor de opbevares, indtil det Skib kommer, hvori de skulle befordres videre. Det kan ikke se paa en billigere Maade, og Grossererforetøret er i sin Aarsberetning for 1888, uden i mindste Maade at ville polemisere imod en Frihavn, kommet til at omtale denne Sag, idet det siger: "Da de fleste Omladninger for Tiden foregaae alene uden Vanskelighed, men bekæmt og billigt fra Skib til Skib eller ved Hjælp af Pramme, kan det heller ikke paa de anførte Tal bygges noget Bevis for Nytten eller Nødvendigheden af et Frihavnsterræn til Vættelsen af denne Trafik". Det tror jeg, Enhver vil underkrive, der kender det Allermindste til disse Forhold. Det er Omladningsgodset, som i høj Grad har faaet Omsætningen i Københavns Havn til at svulme op til betydelige Cifre i de senere Aar, men denne Trafik trænger aldeles ikke til noget Frihavnsanlæg.

Man har henvist til, at man andre Steder i de senere Aar har anlagt Frihavne. Man har henvist til Hamborg og Bremen og til, at nu begynder Malmø ogsaa at ville tale med i saa Henseende. Men jeg vil gjøre opmærksom paa, at det herer paa en hel Misforstaaelse af Forholdet. I Hamborg og Bremen og i Lybland overhovedet kender man slet ikke en Institution, som man her har, og som kaldes Kreditoplagsinstitutionen, en Institution, der skriver sig fra Boven af 1ste Februar 1797 — den er altsaa snart 100 Aar gammel — og som i mange Henseender ikke alene gjør Guldtest for, men er langt bedre end en Frihavn. Thi hvor man har en Kreditoplagsinstitution er jeg i Stand til at tage Varerne hjem til mit eget Vaskhus, min egen Bolig, min egen Fabrik, mine egne Pladser, hvor jeg vil